

SZILI ISTVÁN: AZ ARVISURÁKRÓL 2023-ban
(Paál Zoltán: 1913-1982)

A hiányzó arvisurákkal kapcsolatban talán Zoli bácsi is mondhatta volna azt, hogy ő elsősorban a magyar (úz, palóc, ősmagyar) nyelvű arvisurákkal foglalkozott. Ha többet kérdeztünk volna tőle, akkor többet tudnánk. Mindig mindenkinek válaszolt, és sok ismerőse, barátja volt. Nekem mintegy kilencven levelet írt. És ott van az ezeröttszáz oldal arvisura. Közben kohásztként dolgozott. A hiányzó arvisurákat keresni annyi, mintha az eredeti rovásos aranylemezeket keresnénk rajta. Akkor mondhatjuk inkább azt, hogy az egész anyag műalkotás, és a történetet is Paál Zoltán találta ki... Ha viszont az arvisura az, aminek P. Z. mondja, illetve aminek látszik (én látom), Zoli bácsi pedig a 351. rovásán, akkor azon a bölcsességen csodálkozhatunk, amellyel megvédték és fenntartották ezt a hagyományt anélkül, hogy likvidálták volna őket és a hagyományukat. Zoli bácsi több helyen beleszó az arvisurákba okkult, természetfeletti, ismert dolgokat, de ezt én elnézem neki, mert tudományos ismeretekkel nem rendelkezett. Ugyanígy visszavetített a múltba egyes felfedezéseket. A mitológiai jelenségek is keverednek néhol a valósággal. Ezek azonban lényegtelen dolgok, megbocsáthatók és nem is érintik a történetet. Amikor az események sűrűjében vagyok, meggyőződésem, hogy a valóságot olvasom, akkor is, ha Zoli bácsi írta, hiszen az ő stílusa. Attól még lehet igen bölcs, igen tiszteletre méltó ember, hogy nem ismeri a fizikát, vagy a biológiát. Leveleit olvasván a legnagyobb tisztelettel gondolok és felnézek (néztem) rá. Már korábban is leírtam, hogy az ország első emberének tartottam, aki tökéletes emberismerő, aki a jelen történéseit is több ezer év bölcsességével szemléli. A könyörtelen diktatúrában is elő tudott hozakodni az arvisurákkal, akit azután a nyomozók is csak „csodabogárnak” tartottak. A felesége, Ica néni is „hitelesítette” őt, aki engem fiaként szeretett. Isten nyugosztalja.

Tehát a rendelkezésünkre álló ezeröttszáz oldalnyi tömény anyag egységes, egész. Arra éppen elegendő, amire Zoli bácsi szánta, talán „beavatott” társaival együtt: a magyar nemzetadat erősítésére, fenntartására. Ha minden az ő egyedüli, önálló alkotása lenne, az annál nagyobb csoda lenne. Egyébként igen sok szálon adódna fogózkodó, melyeken elindulva a hitelesség kérdését (és mélységét) ki lehetne nyomozni! Ide tartoznak Halmy György dokumentumfilmjei is, melyeket Schmidt Éva nyelvészszel, néprajztudóssal készített, aki részben hitelesítette Szalaváré Turát. Mindez igen szép munka és komoly kihívás lenne, amire nekem sajnos nem volt energiám. Magam állandóan ezt tartva szem előtt – olvastam az arvisurákat, és a hitelességet ez erősítette meg bennem – ismerve Zoli bácsi tapasztaltságát, következetességét egyformán az élet minden dolgában!

A tudományosságot tehát mindig szem előtt tartottam és a másik oldalról Götz László munkássága volt a példaképem, akinek szintén fegyverhordozója lehettem, aki a finnugristákat végleg a padlóra küldte. Kár, hogy a Magyarágkutató Intézet ezt sosem hangoztatta. Püski Sándor (kiadó) és Bolyky János (szerkesztő) viszont Paál Zoltán munkásságát is méltányolták...

Az arvisurákat olvasva a történések dzsungelébe ér az ember, s szinte minden oldalon önkéntelenül családfákat kezd készíteni. Harkai István szorgos munkával két hatalmas családfát is készített, a hunokat, és az Árpád-házat illetően. Nehéz elképzelni, hogy a szövevényes eseményeket Paál Zoltán helységnévtárakból, történelemkönyvekből állította össze. Ráadásul minden őstörténeti elmélet szervesen benne foglalatik az arvisurákban a sovinizmus legkisebb nyoma nélkül. A tudósoknak munkahipotézisül szolgálhatna, ha félre tudnák tenni tudósi gőgjüket.

Végül is a nagy „tudományossággal” felépített finnugor magyar őstörténet áltudománynak bizonyult. Mint különös krónikát az arvisurákat is kutatás tárgyává lehetne tenni, mint Anonymus vagy Kézai krónikáját. De nem Győrffy György módra, aki odáig jutott, hogy a honfoglaló magyarság neve indoeurópai, nyelve finnugor, művelődése onogur, politikai szervezete és istene türk. (A valóság ettől sokkal árnyaltabb!). Mondanom sem kell, hogy minden nép (a legkisebbeké is, sőt) őstörténete érdekesítő lehet. Lásd például a kis rokon manysi nép mitológiáját, melyre az Etana mennyei utazásától Emese álmáig c. munkámban utalok (Mikes International, 2013, Hága).

Budapest, 2023. június 14.

Szili István
+36 30/921 3388
szili.i@freemail.hu